

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminădici, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat și la loterie.

Mai multă toleranță!

(S.) Românii greco-catolici din patria noastră fac pregătiri pentru sărbătoarea, în mod demn și creștinesc, a împlinirii veacului al doilea dela unirea lor în cele bisericești cu Roma, cu biserica catolică.

Lucru foarte firesc și foarte de laudat. Și dacă șovinismul maghiar se împedecă în acest act de pietate față de cei din trecut, și e cuprins de friguri chiar și numai auzind, că din acest prilej se vor face manifestațiuni românești: lucrul e ușor de explicat și de înțeles; pentru-că șovinismul maghiar nu-și convine nimic ce e românesc, ear' sârbările proiectate din partea Românilor gr.-catolici din țeara aceasta românească vor fi. E de înțeles deci, că Maghiarii consideră mișcarea de o demonstrațiune, de o provocare directă la adresa lor; nu e de înțeles însă, cum de Românii gr.-orientali, sau cel puțin un Român gr.-ort. o consideră și o timbrează și el tot de provocare, la adresa Românilor gr.-ortodoxi.

Cel puțin lucrul acesta răsuflă din articolul apărut în numărul din urmă al „Telegrafului Român”, organul metropoliei gr.-ort. române, în care se vorbește de „provocarea” uniilor; și trebuie să regretăm, că în coloanele unui ziar bisericesc mai poate avea loc propagarea astorfel de idei, astăzi, în veacul și în epoca luminei.

Cum adevărat? E crimă doară că Românii gr.-cat. vreau să sârbăzeze aniversarea unirii lor cu Roma? Nu cumva ar fi mai frumos și mai creștinesc lucru, dacă ei singuri ar înjura și ar anatemiza pe Teofil, Atanasie și pe toți cei-ce la timpul sau au contribuit și conlucrat la trecerea Românilor la unire?

Nu e bine, hotărât că nu e bine, că sîntem despărțiți în două confesiuni; dar' odată despărțiți fiind, e și mai mare răul dacă ne bagatelișăm reciproc credința și așezămintele bisericești.

Ori-cât de rea s'îi fi fost, — din un punct de vedere, — unirea cu Roma, făcută înainte cu două sute de ani, ea a avut și partea ei cea bună, și a fost un act de cea mai mare importanță politică și națională, pentru-că s'a făcut în scopul de a se deschide calea progresului pe seama Românilor, în scopul asigurării înaintării lor, în cultură și în bunăstare.

Va ști probabil și scriitorul articolului din „Tel. Român”, dacă a cetit și studiat istoria neamului românesc și nu a admirat-o neamului numai ca limbă, și ca exterior plăcut, — că Românii în ce stare se aflau pe acele vremuri. Preoții români erau supuși muncii ordinare ca iobagi; plăteau diverse contribuțiuni și dijme; metropolitul român era supus episcopului calvin, care presida sinoadele bisericești gr.-ort., și multe altele.

Dacă oamenii de pe acele vremuri au aflat, că de calamități acestea multe vor pute scăpa numai așa, dacă se unesc cu biserica catolică, conservându-și însă limba națională și toate datinile românești, — pentru mai departe și pentru totdeauna, — faptul dovedește numai un lucru: că în zilele acelea de grea cercare nu avea neamul românesc atât de mulți „luceferi” ca și astăzi, cari sigur ar fi aflat altă soluție, mai favorabilă — ortodoxismului. Nouă ne-a fost rezervată fericirea de a ne împedeca la fiecare pas în ei!

Dar' un lucru se nu-î uite bunii ortodoxi dela „Telegraf Român”. Unirea cu Roma nu a făcut-o Teofil sau Atanasie, sau Tandra-Manda; ci a făcut-o întregul cler al neamului românesc de pe vremile acelea, va să zică, întreaga inteligență ce o avea pe atunci neamul românesc; pe o vreme deci că întregul popor românesc. Ear' aceea ce face un popor întreg, chiar rău și păgubitor se fie, e bine făcut și nu trebuie bagatelișat și nu trebuie condamnat, pentru-că nu e

alta decât efectul și efluxul stărilor de lucruri în cari se află.

Peste tot, cerem și pretindem deci mai multă toleranță în chestii confesionale, și cerem să fie abandonat odată obiceiul de a se băga între frați ură confesională, până chiar și de pe catetdră, în ore de religie, — după cum sîntem informați că de fapt se face.

Sîntem un popor care luptă de veacuri pentru toleranța națională; nu ne șede deci bine, dacă dăm dovezi de intoleranță confesională. Dacă ură confesională, și intoleranță religioasă propagă numai sâlbaticul și semidoctul, ear' noi vrem să trecem de popor cult, sau cel puțin de popor accesibil pentru cultura modernă.

Credem că cei competenți ne-au înțeles.

Sibiu, 16 Aprilie n.

Convocarea reichsrath-ului.

O telegramă dela Viena ne spune, că reichsrath-ul austriac va fi convocat pe una din zilele primei săptămâni a lunii Mai, pentru a alege comisiunea ce are să trateze cu Maghiarii în chestia cuotiei.

Corpurile legiuitoare române

vor fi închise astăzi, după terminarea sedinței, în care se va vota, probabil, și recompensa națională de o mie lei lunar, pe seamă fostului Metropolit-Primat Ghenadie Petrescu. Proiectul de lege a fost prezentat din partea guvernului încă în ședința de Sâmbătă.

Noul secretar de stat. În locul lui Jakabffy, trecut la pensie, e numit secretar de stat în ministerul de interne deputatul Gullner Gyula, fost apponyist, despre care se zice, că e mare aderent al autonomiei municipale, prin urmare contrar statificării administrației. Numirea noului secretar de stat e bine primită și e considerată ca începutul unei purificări în centru, dat fiindcă Jakabffy era mare — bănffyist. După purificarea în centru, va urma purificarea în comitate; așa se zice. S'o vedem!

Chestia fiumană. Prin cercurile politice din Budapesta e răspândită știrea, că prim-ministrul Széll va convoca imediat după Paști o anchetă în chestia fiumană. La constituirile ce se vor ține, vor lua parte mulți frunțași cu trecere și dăttori de ton din Fiume, pentru-că ministrul-prezident maghiar vrea să cunoască toate dorințele și toate gravaminele Fiumanilor dela înșiși conducătorii lor. Se zice, că din acest motiv ar fi zdruncinată poziția guvernativă din Fiume, a postului Szapáry László, care e în contra convocării anchetei.

Lascar Catargiu. Ieri, Duminică, partidul conservator din România a depus omagiile și regretele sale pe mormântul lui Lascar Catargiu, seful sub care partidul conservator s'a constituit definitiv și sub conducerea și inspirația căruia a sârbșit toate faptele de care partidul are a se lăuda, în trecutul său istoric dela începutul vieții sale constituționale. Din acest incident „Apărarea Națională” scrie următoarele:

„Noi, naționaliștii, depunem și noi omagiile noastre pe mormântul unui dărnăi ziarist care a făcut România modernă și a cărui viață și caracter erau întruparea cea mai curată a vechiului boier și moșnean român. Reposatul și regretele Lascar Catargiu a fost un apăsător hotărât și energic al neamului românesc, al firei și tradițiilor sale.”

Atte procese. „Egyelőrtés” ne amenință cu procurorul și ne pune în vedere alte procese de presă pentru tratarea chestiei cu smulgerea celor trei molizi de pe mormântul Iancului. Se poftescă. Sîntem învețați cu procurorii și cu temnițele.

Autonomia catolică. Cu privire la știrea, că episcopatul gr.-cat. român ar avea intențiunea să-și retragă proiectul prezentat în cauza autonomiei, în schimbul unor concesii ce i-s'ar fi promis, „Unirea” din Blaj scrie următoarele:

„După informațiunile noastre nu știm, se fie ceva adevăr în scrierea aceasta, și nici nu cunoaștem motivele, cari ar fi îndemnat pe arhierii noștri, să-și schimbe poziția de mai înainte. Totul ni-se pare a șiretlic, și aceasta din motivul, că unor ziaristi maghiari li-s'a părut a fi aflat un puternic argument contra episcopatului nostru, când îi face atenți, că prin acest protest, ei se pun în conflict cu Maiestatea Sa, supremul patron al bisericești noastre. În același timp ei uită, că acest protest a fost adresat chiar Maiestății Sale, cu rugarea ca să-și scoată pe Românii gr.-cat. din autonomia catolică și să le permită ținerea unui congres bisericesc, în care să-și pună ei înșiși basă autonomiei proprii. Asta ar fi poziția arhierilor noștri, și starea faptică a lucrului, și de aceea știrile foilor maghiari ne par lipsite de adevăr.”

Sindicatul ziaristilor.

În România s'a înființat un sindicat al ziaristilor, care, grație îmbrățișării ce i-s'a dat din toate părțile, a fost recunoscut ca persoană morală și juridică din partea corpurilor legiuitoare române.

Proiectul de lege, propus în privința aceasta din inițiativă parlamentară, era votat deja din partea camerei române, ear' Joi a fost votat și din partea senatului român, cu totalitatea voturilor, minus unul.

Ne bucurăm, că cercurile politice române, corpurile legiuitoare române, dau presei noastre naționale însemnătatea pe care o are și trebuie să o aibă, ca promotoare a binelui și a adevărului, și îi dau mână de ajutor întru împlinirea misiunii sale, atât de grea și legată de atâtea necazuri și miserie.

Cu ocaziunea discuției purtate în senat asupra proiectului de lege din întrebare, a roștit și dl P. S. Aurelian câteva cuvinte la adresa presei, atât de calduroase, și dictate de un patriotism și naționalism atât de învâpăiat, încât ne face o deosebită plăcere a le pute reproduce, după-cum urmează:

„Domnilor senatori! Instituirea sindicatelor datează de câțiva ani de zile în constituirea modernă a statelor europene; între diferitele sindicate intră și acela al presei, care dacă ar fi organizat din punctul de vedere tehnic și material, ar avea avantaje.

În Franța s'au desființat corporațiile și acum lumea revine la idei mai moderne sub altă formă mai civilizată și se înființează societățile cooperative sub numele de sindicate.

Am fost fericit, când am văzut, că ziaristii români au înțeles și ei necesitatea de a înființa un sindicat.

Sindicatul ziaristilor români n'are o menire curat materială, ci are o menire mai înaltă.

Este un lucru obișnuit: știți că în toate țările democratice, se zice că presa este a patra putere în stat. Mulți surd de aceasta, dar' cei cari își dau seama de importanța și rolul ce presa joacă în viața modernă a statului, pot înțelege că este o adevărată putere. Nu putem avea o ziaristică de talia celei englezești, dar' pe cât ne permite cultura noastră, ziaristica își înțelege misiunea. Trebuie să știți, că ziaristii români sînt chemați a juca un rol însemnat în statul român.

De aceea, cred că sindicatul va da putere școlii ziaristice, care trebuie să fie la înălțimea nevoilor timpului. Trebuie să se înțeleagă că ziaristii trebuie să aibă o educațiune complexă și completă. Deja în America s'au deschis școli, unde se face cultura ziaristilor și unde oamenii cari sînt perfecți în treburile ziaristice merg să se perfecționeze.

Afară de aceasta, nu trebuie să uităm, că în toată Europa civilizată, fără excepțiune, ziaristii au ajuns până

la cea mai înaltă demnitate a statului. În Franța se citează nume celebre, ca Prévost Paradol, care a fost ziarist de prima ordine; ziaristi au fost miniștri, oameni politici, ambasadori, etc.

De aceea trebuie să votăm cu inimă caldă această lege. Prin votul nostru, vom îndemna încă odată pe acești 45 de ziaristi să lucreze cu mai multă curaj.”

Depeșă istorică.

E cunoscută istoria depeșei dela Ems, falsificată de Bismarck în 1870, pentru a provoca cu ori-ce preț războiul franco-german, care a și devenit inevitabil.

Acum, după moartea contelui Benedetti, se face de nouă multă vorbă în jurul acestei depeșă istorice, care a dat amănător articolul lămuritor în cauză:

„Faimosul conte Benedetti, — scrie „Ap. Naț.” — purtări căruia față cu regele — mai târziu împăratul Wilhelm I. s'a atribuit izbucnirea groaznicului războiu dintre Franța și Germania la 1870, muri, grabnic, zilele acestea, în vîrstă de optzeci și trei de ani, în palatul principei imperiale Matilda, la care se dusesse în vizită.

Nenorocitul Benedetti a fost îndelungă vreme șapul ispășitor al păcatelor Francezilor de sub al treilea imperiu, dar' mai ales măgarul bătut fără vină pentru meșteșugurile criminale prin cari Bismarck a știut să aducă cea năpastă pe capul lumii civilizate.

Istoria nepărtinitoare însă a judecării mai în urmă lucrurile într-o lumină mai limpede și a văzut că nu bietul Benedetti se cuvine a fi ținut la stîlpul rușinei. De almintrelea Bismarck însuși s'a însărcinat, cu cinica-i sinceritate cunoscută, să descopere lumii încremenite că războiul a fost forțat de el să izbucnească atunci când Prusia, după-ce nimicea pe Danemarca la Duple și pe Austria la Königgrätz (Sadova) avea nevoie să s'armă pentru cel puțin cincezece de ani pe Franța, spre a-și întemeia în lăuntrul supremației imperiale și în afară eghemonia politică...

Ne folosim de împrejurarea morței lui Benedetti, ca să punem sub ochii cetitorilor actele autentice cari au aprins, ca un fitil, pravul de puscă al războiului.

Se știe că aparenta cauză a războiului a fost candidatura principelui Leopold de Hohenzollern — fratele regelui Carol al României — la tronul Spaniei. Francezii nu-î venia la socoteală să vadă doi Hohenzollerni dominînd, unul la coastele ei dinspre mează-zi, altul la Dunărea de-jos, din care gîndea să facă un „bulevard al Occidentului”. Și de aceea, îngâmfați cum era, ignoranță în privința mijloacelor de cari dispunea, condusă de guvernul slab al lui Ollivier, și totuși îngrijată pentru viitor, când înțelegea că lăsase din imprudență să se îngănuce Austria, înstrăinată și, în același timp, și pe Italia, prînsă de acum înainte în brațele Prusiei, căuta — nesocotită — să tragă ea mai înainte sabia. Cel puțin așa crezută, ea ea precipită catastrofa.

În realitate, Prusia, Bismarck o precipită... Dovezile es din Memoriile lui Busch și Amintirile lui Bismarck însuși, dar' mai ales din Vieța lui Abeken, confidentul cel mai intim al cancelarului Germaniei, publicată mai anul trecut.

Acesta din urmă a luat parte directă la pregătirea dramei din 1870. El se afla la Ems, lângă regele Prusiei, în zilele de 1/13 — 3/15 Iulie, când s'a hotărât războiul.

La 13 Iulie Abeken primește din Paris o telegramă, vestindu-l că principelui Leopold renunță la tronul spaniol și o duce regelui, care, din parte-i, însărcinează pe adjutantul său general, principele Anton Radziwill, să o comunice fără întârziere lui Benedetti.

Ambasadorul Francei însă, — poartă de vorbă, — se folosește de împrejurare spre a obține și a-și cere cu nerăzămînt garanții.

În sfîrșit, în ziua de 15, se produce vestita telegramă — zisă dela Ems — a lui Abeken către Bismarck și al cărei cuprins este precum urmează:

„Maiestatea Sa, regele îmi scrie: „Contele Benedetti m'a întîmpinat pe promenadă spre a-mi cere cu plictisitoare stăruință să-l autorizez a telegrafa îndată că m'le legam pentru tot viitorul să nu mai dau nici-odată consimțământul meu dacă Hohenzollernii luându-și seama, ar primi candidatura. Refușai cam aspru,

fiindcă nu s'ar pute nici să pot face atare legăminte pentru veci. Îți spusei, firește, că eu nu primesc încă nici o veste, și că, de oare-ce dînsul era mai degrabă decât noi încunoștiințat despre cele-ce se petreceau la Paris și la Madrid, vedea bine că guvernul meu nu mai era în joc.”

„Maiestatea Sa a primit de atunci încoace un mesaj din partea principelui Carl-Anton. De oare-ce Maiestatea Sa spusese contelui Benedetti că aștepta știri dela principe, regele, după sfatul contelui Eulenburg și după propunerea mea, a hotărît să nu mai primească pe contele Benedetti, ci să-l încunoștiințeze prin adjutantul său că Maiestatea Sa primește confirmarea vestei pe care Benedetti o ținea mai dinainte dela Paris, și că nu mai avea altceva să-și spună.”

„Maiestatea Sa întreabă pe Esce-lența Voastră, dacă n'ar fi cu cale să se comunice reprezentanților noștri din străinătate, precum și presei, atât cerințele stăruitoare ale lui Benedetti, cât și refușul ce a întîmpinat.”

Precum se vede, telegrama aceasta obiectivă încă nu putea o declara-re de război, ceea-ce risipa, dintr-o suflare, bobii cancelarului numit „de ter”. Și atunci, spiritul său diavolesc se pune să restălmăcească documentul original, plămîindu-l astfel:

„După-ce vestea despre renunțarea principelui moștenitor de Hohenzollern fu comunicată oficial guvernului împărătesc francez de către guvernul regesc spaniol, ambasadorul francez la Ems a cerut cu stăruință Maiestății Sale să-l autorizeze a telegrafa la Paris, că Maiestatea Sa regele se lega pentru totdeauna să nu-și mai dea consimțământul dacă Hohenzollernii și-ar lua seama în privința candidaturii. Maiestatea Sa, atunci, a refușat să mai primească pe ambasadorul francez și i-a trimis vorbă prin adjutantul de serviciu, că Maiestatea Sa nu mai avea nimic de comunicat ambasadorului.”

O trăsătură de condeiu, o nuanță de stil, un cuvînt otrăvitor străcurat cu meșteșug într'un act diplomatic și — eată crima de războiu s'împlinise. Eată cum se fabrică evenimentele istorice!

Esposiția din Paris.

Sâmbătă s'a petrecut la Paris un eveniment de mare însemnătate: deschiderea esposiției universale. Ea ne arată la ce stadiu de dezvoltare a ajuns omenirea pe toate terenele, în anul, care formează hotar între secolul al XIX. și XX.; ea este încoronarea genialității, de stocinței și muncii tuturor popoarelor actuale de pe glob.

Deschiderea esposiției.

Esposiția a fost deschisă în mod oficial Sâmbătă, în 14 I. c. după prânz la 2 ore. Timpul era foarte frumos, de primăvară; pe bulevarde mișuna multime nesfîrșită de oameni, care aștepta cu nerăbdare momentul istoric.

Cătră două ore începură a sosi la esposiție corporațiunile oficiale și bărbaii marcanți ai vieții publice franceze. Sosirea ministrului de comerț Millerand produce o vie mișcare în public. El e primit de directorul esposiției și condus în o sală de așteptare.

Apocape de două ore sosește și președintele Loubet. Sosirea i-e anunțată prin sunete de tobe și trîmbițe. Președintele e în frac și are decorație crucea mare a legiunei de onoare.

În alte patru-cinci seafuri, ce urmau după a președintelui, se aflau ministrii, afară de Galiffet, care era bolnav.

Când s'a zărit escorta președintelui bubuitul tunurilor a eutremurat pămîntul, ear' în milile de glasuri răsună puternic: Vive Loubet! Vive la republique!

Publicul asistent la făcut ovații entusiaste președintelui. Muncitorii din prăvălii salutau cu pâlăriile. Însuflețirea era mare și — sinceră.

Președintel' și-a ocupat locul pe o tribună, în jurul căreia erau grupate reprezentanții statelor străine, comisarii esposiției, ministrii și alte notabilități.

Discursul lui Millerand și Loubet.

Se purcede imediat la deschiderea expoziției. După înțonarea Marseillaisei și unui «marche héroïque», s'a ridicat ministrul Millerand și a rostit un discurs. Ministrul a exprimat mulțumită comisarului Picard, cum și domnitorilor statelor reprezentate la expoziție, apoi accentuând progresul omeniei, apoteosează munca.

«Muncă — a zis el — liberatoare și rodnică, tu nobilitezi și mângâiezi. În urma pașilor tăi dispăre ignoranța și pierie răutatea. Tu eliberezi omenirea din sclăvie și întunecimea dispăre din acele regiuni, în cari prin tine, o muncă, se realizează armonia deplină a dreptății și bunății».

La cuvintele lui Millerand, a răspuns Loubet, accentuând însemnătatea expoziției pentru toate popoarele. Salută apoi pe cei prezenți, pe reprezentanții străini, și între vii și însuflețite aclamări declară expoziția deschisă.

După deschidere.

După discursul presidentului orchestra a cântat earăși o piesă. Deși la deschidere n'a fost admisă decât lumea oficială, în număr restrâns, totuși înfalsala era mare. Garda republicană numai cu mare greutate putea susține ordinea.

Presidentul Loubet, însoțit de miniștri, corpul diplomatic și de comisarii expoziției, a vizitat în fugă paviloanele principale. Cu depărtarea lui expoziția a fost de nou închisă și pentru publicul mare a fost deschisă numai a doua zi, Duminecă.

Expoziția nu e deplin terminată. Multe pavilioane în interior nu s'au aranjate, dar' se lucră febril, ca în curând totul să fie pus în ordine și terminat pentru sutele de mii de vizitatori.

Secția maghiară.

Au obiceiul Maghiarii a se lăuda în gura mare cu toate. Așa fac acum și cu expoziția lor din Paris. Ca însă publicul nostru să nu fie sedus, dăm de cu bună vreme părerea unui specialist asupra secției maghiare. Corespondentul special al ziarului «Berliner Tageblatt», scriind despre înfățișarea expoziției, eafă cum apreciază secția maghiară:

«Edificiul de expoziție a Ungariei — zice criticul — e de tot fără gust. Au ridicat câteva pavilioane, în fel de biserică, banale, cu vîrfurile albe și cu pereții piștriți, ear' la intrare au așezat o grupă de bronz, reprezentând un Maghiar cum înfrînă un cal (adeacă un puztălar betyăr. Red. «Trib.»)

«Scrierile maghiare nu sînt frumoase, sînt ultramoderne și împodobite în stil baroc, cu țirade înțotonate, peștri».

Atât, dar' aceasta nu împiedică zia-rele maghiare a ridica secția maghiară în al șaptelea cer, însă de giaba...

m.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

16 Aprilie.

1805. Vasile Aron sfîrșește traducerea Aeneidei lui Virgil.

1848. Guvernul provoacă pe episcopul Leményi să răspundă pentru cetezanța profesorului Aron Fumnuș, care a scris proclamația în interesul adunării din Blaj.

1849. Axente cu al sei au tăbărit ieri dela munte spre Mureș. La Geoagiu au luat bucate și le-au dus la Zlatna. Ajunși aici află azi, că 2 batalioane de Unguri sînt pe drumul dela Alba-Iulia către Zlatna. Axente se retrage și ia poziția în Valea-Dosului.

1877. Se comunică camerelor române convenția cu Rusia pentru trecerea oștilor sale prin România.

1896. Procesul de pretinsă agitație al Românilor din Cioara la Alba-Iulia. Sînt 19 acușați, și osândiți au fost 14, la temniță de 4 zile până la 2 luni.

17 Aprilie.

1837. Se deschide dieta Transilvaniei în Sibiu. Între 306 membri e un singur Român: episcopul Leményi. Președinte al dietei baronul Alexe Nopcea, de origine Român.

1849. Bem sosește la Caransebeș, ca la ordinul lui Kossuth să curățe Bănatul de dușmani.

1852. Monarhul dispune a se da 60.000 fl. pentru bisericile arse și prădate în revoluție.

1887. Comitetul central al partidului național convoacă conferința de alegători în Sibiu, pe 25 Aprilie.

Din Bucovina.

Sedintele dietei provinciale.

— 11 Aprilie.

Sedința începe la 11^{1/2} ore a. m. sub președinția dlui mareșal al țerei I. Lupul.

Guvernul este reprezentat prin președintele țerei, bar. Bourguignon.

După verificarea protocolului ultimei sedințe, mareșalul țerei aduce la cunoștință trei propuneri, cari au fost depuse la biroul camerei, și anume:

Dep. Archim. Calinescu, Dr. Stephanowicz și conșoți prezintă următoarea propunere:

Din incidentul sărbătorii aniversării a 70-a a zilei natale a Maiestății Sale apostolice c. r. a preagrașosului și prealuminatului Împărat au a se crea din mijloacele țerei patru stipendii de câte 600 cor., pentru tineri indigeni, cari să se perfecționeze în arte (sculptură, muzică, pictură).

În lipsa de astfel de tineri aceste stipendii sînt a se acorda la absolvenți ai școlilor reale, cari sînt Bucovineni indigeni și voese să se dedice studiilor la un institut politehnic din monarhie. Dreptul de distribuire a acestor stipendii îl are comitetul țerei.

Comitetul țerei este rugat a interveni pentru preafinalta autorizare, ca aceste stipendii să poarte numele de: «Stipendii Francisc-Iosefin pentru artă și tehnici».

Mareșalul țerei: Această propunere este o nouă dovadă despre fidelitatea populației noastre pentru înalta persoană a M. Sale Împăratului și de sigur va fi adoptată cu vie bucurie de înalta cameră. (Aplauze vii).

A doua propunere a dep. Stephanowicz, Calinescu și soți este:

Înalta cameră provincială binevoiască a decide:

Camera provincială a ducatului Bucovina aproabă pe deplin programul guvernului dezvoltat de către dl ministru-președinte Dr. Körber, în sedința a 34-a dela 12 Februarie 1900 a camerei imperiale din Viena. Camera provincială sperază, că năsuințele guvernului vor avé de rezultat, că prin restituirea păcei naționale, activitatea camerei deputaților din Viena se fie restabilită și că chestiile economice dezvoltate în programul guvernului și deopotrivă importante pentru toate popoarele monarhiei vor pute fi realizate.

A treia propunere este cea de urgență a dep. N. Wassilko și soți, prin care se cere cassarea postului de adjunct la comitetul țerei și crearea a trei posturi de comisari ai țerei, cari în considerarea naționalităților din țeară, să fie ocupate cu un Român, un Rutean și un German, bucovinean. Concurenții cari trebuie să fie indigeni au a documenta, pe lângă absolvirea studiilor juridice și trecerea cu succes bun a celor trei esamene de stat și că au trecut cu succes și esamenul administrativ-politic sau cel judecătoresc. Din suma de 5000 cor., chivernisită în 1899 prin neocuparea posturilor vacante de adjunct și comisar la comitetul țerei să se acordeze cons. țerei Zacher o remunerațiune de 2000 cor., ear' secretarului Dr. Simighinovic 1000 coroane pentru serviciile prestate. Secretarului Dr. Simighinovic să i-se acorde titlul de consilier al țerei și căt timp va servi în rangul de acumă să i-se acorde, cu vigoare dela 1 Ian. 1900, un adaos personal de 1000 cor. anual, calculabil și în pensiuene.

Primele două propuneri se adoptează de cameră și vor fi motivate în una din proximele sedințe. Urgența propunerii a treia se admite și se va acorda propunătorului cuvîntul spre motivare în decursul sedinței.

După comunicarea incurselor, cari se trimit diferitelor secțiuni spre delibere, se trece la ordinea zilei.

Dep. Dr. Rott raportează în numele comitetului țerei despre propunerea relativă la sporirea pensiunii văduvei de învățător Aloisia Chodakowski dela 400 la 500 cor. anual.

Dep. Onciul dă cetire: 1. Raportului comitetului țerei relativ la urcarea salarului administratorului economic dela școala agronomică din Cernăuți I. Mayer, pentru care se propune un salariu de 2800 cor. anual, adaos de activitate 600 cor. anual și două quinqueții de câte 200 cor. Aceste din urmă cu începere dela 1 Aprilie 1905 și 1910. 2. Proiectul comitetului țerei relativ la prelungirea vigoarei legii țerei dela 8 Iunie 1891 (F. l. ț. nr. 13), prin care se scutesc de toate adaosurile de pe bir, afară de cele ale statului, instalațiunile industriale nouă, cari aparțin ramurilor de industrie neesplorate încă în Bucovina sau și celor-ce se exploatează deja, se ocupă însă numai cu prelucrarea produselor brute și reclamă pentru exploatare mulți lucrători. Urmează apoi: 3. Raportul comitetului țerei relativ la preliminarul fondului de pensiuene al învățătorilor pentru anul 1900 cu spesele de 49.864 cor. și venituri de 44.620 cor. Pentru acoperirea esigienței de 5244 cor. la spese se cere imputernicirea pentru vânzarea de efecte din capitalul fundațional în aceeași valoare. În fine 4. Raportul comitetului țerei pentru crearea

unui post de servitor stabil pentru serviciul necesar în sala de operațiuni a spitalului țerei cu salariu anual de 900 cor., două adaosuri quinquenale a 200 cor. și adaos de activitate de 240 cor.

Toate aceste propuneri se trimit secției administrative.

Dep. Dr. Zubrzycki raportează în numele secției financiare despre rațiociniul fondului invalizilor pe anul 1898, care se acceptează de către dietă. Tot așa se acceptază și preliminarul fondului invalizilor prezentat de comitetul țerei pe anul 1900 cu 10.860 cor. la venituri și 6120 cor. la spese.

Dr. Skedl raportează în numele secției administrative despre proiectul com. țerei, prin care se cere, ca timpul de 7 ani și 10 luni petrecuți de medicul ordinar dela spitalul țerei Dr. Eud. Procopovici în serviciul armatei, la o eventuală pensionare să i fie calculați ca petrecuți în serviciu. (Se adoptează).

Dep. Des Loges dă cetire raportului secției administrative relativ la proiectul de lege prezentat de comitetul țerei, prin care podul ce are a se construi la Mănăstirea-Horecei peste Prut să fie declarat de pod al țerei și că pentru trecerea peste el să se ridice o taxă de barieră. Dieta acceptază construirea podului după proiectul inginerului W. Kikla pentru suma de 88.074 cor., dintre cari statul contribuie 14.000 cor., ear' țeara 74.074 cor. Ca taxă de barieră se acceptază pentru via în ham 8 bani, vite mari slobode 4 b. și vite mărunte 2 b. de bucată.

Asemenea se acceptază și raportul secției financiare, cetit de deputatul Langenhan, relativ la rațiociniul dat de comitetul țerei despre gestiunea fondului țerei și al fondului pentru desdunarea pământului pentru anul 1898.

Raportul secției administrative, ca adaosul de activitate în suma de 720 cor., al directorului oficiilor auxiliare dela comit. țerei I. Karapetz să i-se calculeze și în pensiuene, se primește.

Deputatul Langenhan dă cetire raportului secției financiare despre proiectul comit. țerei relativ la rațiociniul pe 1898 al fondurilor ce se află în administrarea reprezentanței țerei. — Tot așa și despre rațiociniul final pe anul 1898 al fondului de propinațiuni, care arată la venituri suma de 1.124.795 fl. 20 cr. și la spese 1.098.642 fl. 53 cr. Ambele propuneri se acceptează.

Deputatul Pihuleak raportează despre propunerea secției financiare relativ la proiectul de preliminar al fondului de propinațiuni pentru anul 1900, în care veniturile sînt preliminate cu 1.812.902 cor., ear' spesele cu 1.184.362 coroane.

În fine deputatul Dr. Kipper raportează în numele secției administrative despre raportul comitetului țerei, prin care se prezintă dietei: proiectul de lege relativ la declararea institutului pentru alienați, ce are a se zidi în Cernăuți, de institut public; apoi statutul regulamentar pentru acest institut și în fine dispozițiunile relative la personalul sanitar ce va fi ocupat la institut, cum și normele salarisării personalului. Acest proiect se adoptează de dietă conform propunerii secției administrative, cu unele modificări.

Deputatul Dr. I. Turcan propune în discuție următoarea rezoluție, ce se adoptează: Înalta dietă binevoiască a decide: Unui medic, care cunoaște perfect toate limbile țerei să i-se acorde spre escultivare în psihiatrie un stipendiu de 1600 cor. pentru anul 1900/1901 eventual și 1901/1902. Acordarea stipendiului se face numai pe temeiul unui revers, prin care stipendistul se obligă a servi în țeară la institutul de alienați. Comitetul țerei este însărcinat cu întreprinderea pașilor necesari.

Mareșalul țerei intrerupe sedința la o oră d. m. și anunță continuarea ei pe 5 ore d. a.

La 6 ore d. a. sedința intreruptă se re deschide de către mareșalul țerei I. Lupul.

Din partea guvernului asistă președintele țerei bar. Bourguignon.

Mareșalul țerei aduce la cunoștință o interpelare adresată președintelui țerei de către deputatul Nic. Wassilko și conșoți în chestia că doi funcționari ai statului ar fi intervenit la propr. mare dl Flondor din Hlinița pentru donarea unei părți a averii sale pentru internatul de băieți români din Cernăuți. Mareșalul promite a înainta interpelațiunea guvernului.

Mareșalul țerei răspunde apoi la interpelarea, de dl Nicolae cav. de Wassilko înaintată în una din sedințele trecute, relativă la depunerea fondurilor disponibile ale țerei la banca privilegiată c. r. din Galiția și nu la institutul de credit fonciar bucovinean.

Se acordă deputatului Nicolae c. de Wassilko cuvîntul, care motivează propunerea sa de urgență relativă la reorganizarea corpului funcționarilor dela comitetul țerei. Propunerea se acceptază și se transmite secției administrative, care este însărcinată a raporta despre această propunere în una din sedințele viitoare.

Trecîndu-se la ultimul punct al ordinei zilei: raporturile secțiilor despre petițiunile incuse, dieta între altele acceptază și următoarele subvențiuni pentru institute românești: Socie-

tățile filarmonice «Armonia» i-se acordă 250 cor. — Internatul Francisc Iosefin pentru băieți români, din Cernăuți primește 1000 cor. — Societatea doamnelor române din Cernăuți 1000 cor. — Școlarii Lupa și Roșca dela școala de lemnărit din Câmpulung li-se acordă subvențiuni de câte 200 cor., în cas dacă pentru escultivarea lor vor trebui să plece la școale speciale profesionale mai înalte. — Cabinetului de lectură «Sentinelă» din Vatra-Dornei i-se dă suma de 1200 cor. plătită în rate anuale de câte 600 cor. pentru zidirea «Casei naționale» din Dorna. La discuția ce a avut loc la acest obiect, au luat parte deputatul archimandritul Calinescu, deputatul Pihuleak și raportorul bar. George Wassilko. — Filialele soc. doamnelor române din Capucodruului i-se acordă o subvențiune de 100 cor., pentru cursul de lucru de mână și țesătorie care s'a înființat și are rezultate foarte favorabile.

Finindu-se ordinea zilei, mareșalul anunță că ziua viitoare sedințe plene o va face cunoscut în scris.

Declarațiune.

Relativ la articolul de fond apărut în foaia «Tribuna Poporului» din Arad în 1/14 Aprilie 1900, cu privire la pasajul, unde se zice, ca învinuire «că toate atacurile din urmă, împotriva episcopului Goldiș, au fost trimise și făurite din cancelaria nepotului din Arad al înalt Prea Sfinției Sale Metropolitului Mejianu», — nefiind alt nepot în Arad, decât eu, subscrisul — mă aflu atins și nu pot retăce învinuirea nedreaptă, ci protestez, declarînd că nici cu știrea și învoirea mea, cu atât mai puțin prin mine, s'ar fi scris și trimis foilor maghiare atacurile atinse, prin urmare, însinuarile «Tribunei Poporului» le declar de calumnii infame.

Arad, 15 Aprilie 1900.

Dr. Teodor Popescu,
advocat.

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Ieri și azi nu sînt știri despre nouă operațiuni mai însemnate. Sînt în pregătire însă evenimente decisive. După-cum se depeșează din Bloemfontein la Londra, lordul Roberts are de gând să înainteze în curînd din Bloemfontein spre Transvaal. El are concentrată o oaste de 80.000 de combatanți, care se va pune toată în mișcare. Roberts însă e foarte precaut, ca să nu fie atacat pe la spate și adus între două focuri.

«Daily News» e informat din Capstad, că în districtele sudvestice ale coloniei Cap amenință și acum răscoala farmerilor olandezi. Un farmer venerabil a declarat, că în ținutul lui maioritatea Olandezilor așteaptă numai momentul potrivit pentru a se răscula.

Conform învoielei dintre Portugalia și Anglia, aceasta din urmă transportă 5000 de voluntari în golful Beira, de unde trupa va trece pe teritor englez, la nordul Transvaalului. Voluntarii vor fi conduși de generalul Carrington. Alte detalii despre această expediție lipsesc.

Agenția Reuter e informată, că Cronje, însoțit de nevastă-sa și de trei oficeri a sosit în 14 l. c. în insula St. Elena, renunțînd la loc de exil al lui Napoleon I. Ei au fost escortați de un general englez și în insulă au fost primiți de guvernatorul și de soția lui. Cei mai mulți prizonieri buri vor fi transportați aici, unde vor rămîne până la sfîrșitul răsboiului.

Din toată lumea.

Din Franța.

Camera și senatul Franței au ținut ultima sedință Vineri, în 13 l. c. S'a primit budgetul, cu unele mici modificări, acceptate de senat. După aceasta ambele corpuri legislative și-au aminat sedințele până în 22 Maiu c. din cauza expoziției universale, care s'a deschis oficial a doua zi, Sămbătă, în 14 luna curentă.

Țarul în Moscova.

Țarul, însoțit de Țarina, a sosit Sămbătă la Moscova. La gară au fost primiți de autorități, în Kremlin au fost salutați de preoțime. O imensă mulțime a aclamat viu pe părechea domnitoare.

Călătoria Șahului.

Din Teheran se anunță, că Șahul Persiei și-a început călătoria, ce o face în Europa. Șahul va sosi mai întâiu în St. Petersburg, apoi va visita celelalte capitale și curți domnitoare. Călătoriei i-se atribuie însemnătate politică.

Răscoală în India.

Din India-engleză se semnalează o răscoală.

Indigenii districtului Kaphour au săvîrșit desordini grave. 5 agenți de poliție au fost uciși. Trupele au restabilit ordinea, dar' situația e gravă.

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Aprilie n. 1900.

Memento. 20 Aprilie: Concurs de practicanți la «Nădlăceana» în Nădlac (com. Clanađ).

23 Aprilie: Concert și teatru în Săliște (Sibiu), dat de meseriașii români. — Teatru în Orăștie, dat de meseriașii români.

24 Aprilie: Despărțimîntul Făgăraș al reun. inv. gr-cat., adunare generală în Pantic. — Producțiune teatrală în Farău în favorul bisericii gr-cat. — Înfrînire agricolă în Ilimbav. — Concert în Alba-Iulia

Deputați din cler la sinodul eparchial din Arad sînt aleși: archimandritul Augustin Hamsea, protoscinclul Vasilie Mangra (în două cercuri) și protopresbiterii Vasilie Beș, George Popovici, Constantin Gurban, Dr. Ioan Trailescu, Ioan Georgia, Ioan Groza, Paul Miulescu, Voicu Hamsea, Dr. Traian Puticiu, Ignatie Pap (asesor cons.), Ilie Moga, Ioan Serb, Teodor Filip, Nicolae Roxin, Toma Păcală și Vasilie Pap.

Dela «Academia Română». Conferința dlui A. D. Xenopol ținută în sedința publică a «Academiei», în care sînt combătute aserțiunile scriitorului Bertha Săndor asupra chestiunii române, se va publica în limba franceză și germană, pentru-ca lumea să vadă cu ce argumente luptă «literații» maghiari în chestiunea română.

Din archidieceasa gr-catolică. Alexandru Muthu, adm. parochial în Adămuș, e numit paroch în Chirilău; Ioan Doctor e numit adm. parochial în Șeulea-română; Ioan Muntean în Ibișdorful-săsesc, ear' Leon Circa, paroch în Gămbuș, e trecut în statul preoților deficienți.

Fapte creștinești. Simion Vaida cu soția Ana Ardelean din Unimét a cumpărat pe seama bisericii de acolo un apostolier în preț de cor. 13.92.

Archiducele Francisc Ferdinand, precum susține a fi informat din isvor necondiționat sigur ziarul «Toronto», în luna Octomvrie va petrece la Ecica timp mai îndelungat, ca oaspe al contelui Felix Harnoncourt.

† George Imbăruș, econom în Turnișor, a răposat Sămbătă, în etate de 48 ani. Înurmîntarea s'a făcut azi, în 16 Aprilie n., în cimiterul gr-or. de acolo.

Comuna Bucognița din apropierea Caransebeșului a fost aproape întreagă mistuită de foc Sămbătă spre Duminecă noaptea din săptămîna trecută. («Roata Diecesană»).

Hymen. Iulian T. Ūvegeș din Sebeșul-săsesc și Rafila Culean, fiica preotului gr-or. din Oarda-inferioară, se vor cunună la 29 Aprilie n. în biserica din Oarda.

Petrecere teatrală în Crișiu. Tinerimea română din Crișiu aranjează Luni a doua zi de Paști petrecere de clamatorică-teatrală în favorul fondului parochial, cu următorul program: «Năsturel Globurescu» dialog, «Beutura îl sărăcește și desonorează pe om», dialog între doi săteni, «Cine ce face lui își face» comedie într'un act, predată de elevii școlarii, «Idil la țeară» comedie într'un act. — Întrarea 2 cor. familia, 80 bani persoana. Începutul la 7 ore seara.

Concurs bisericesc. Cu termin de 30 zile este scris concurs la postul de paroch în Cârna, parochie gr-or. de cl. III. în ppresbiteratul Albei-Iulie.

Cultura mătăsei în Bănat. Din raportul comisarului ministerial Paul Bezéredy despre rezultatul culturai mătăsei în 1899 în părțile sudice ale țerei, eștragem următoarele date: În anul 1899 s'au ocupat cu cultura mătăsei: în comitatul Timiș 9729 familii, în Torontal 15.117 și în Caraș-Severin 4067. Căștigul producțiilor a fost: în comitatul Timiș 213.488 cor., în Torontal 458.510 cor., ear' în Caraș-Severin 113.136 cor. În raport cu anul 1898 căștigul arată un plus de 100.000 cor. În curs de douăzeci ani, de când s'a introdus cultura mătăsei, respective a vermillor de mătăsa, din valorisarea mătăsei comitatul Timiș a realizat un căștig de 3.434.398 cor., comit. Torontal 3.418.276 cor., ear' comit. Caraș-Severin 1.445.166 cor. În privința căștigului realizat prin acest ram de economie comitatul Timiș ocupă locul al doilea, urmînd imediat după comit. Bács-Bodrog, care în acest restimp a realizat un căștig de 9.351.338 coroane. («Rev. Econ.»)

Atentat în Viena. Alaltăieri un om sărac, cu numele Kuhn, a pușcat pe deputatul antisemit Anton Baumann și pe Novak, amplotat la primărie. Baumann, însoțit de Novak trecea pe dinaintea casei comunale din Waehring cînd cineva a pușcat asupra lui. Glonțul a nimerit pe Novak și l-a ucis. Atentatorul a pușcat a doua-oară asupra lui Baumann, dar' numai rană ușoară i-a putut cauza.

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din străinătate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și scursurilor de țeve.

În toate cazurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuința

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescris pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fil.,

2 flacoane 6 cor. [263] 35—40

3 flacoane 9 coroane.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI., Váci-körút 17.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.
Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu
ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Inbire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ari. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 ari), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele se se adresează:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Licitațiune.

În 24 Aprilie (a treia zi de Sf. Paști) la 2 ore d. a. se va ține în comuna Ludoșul-mare licitațiunea pentru darea în întreprindere a lucrului de măiestru măsur pe seama nou ziditei școale.

Prețul strigărei 2214 coroane.

Vadiu 10%.

Informațiuni mai deaproape la subscrisul.

Pentru comisiunea de clădire

Ilie Pop,

paroch-președinte.

[143] 1—1

Casă cu prăvălie de închiriat.

În comuna Zalatna, comitatul Albei-inferioare, în strada principală, lângă piață, este de a se închiria din 1 Octomvrie 1900, o casă cu prăvălie (băcanie) și 6 odăi, antișambă, două bucătării, pivniți mari pentru vin, grajd, șopron, grădină mare etc.; se potrivește și pentru hotel. Localul de prăvălie cu 2 odăi etc. se închiriaza eventual și deosebit, precum și locuința constatătoare din patru odăi, antișambă etc.

Informațiuni detaliate la **Ida Pipoș** în Sibiu, strada Honterus nr. 15.

[135] 2—3

Cu preț redus!

Se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Școalele din Blaj.

Studiu istoric

de

Nicolae Branzeu,

profesor la liceul „I. C. Brătianu“ în Pitești.

Prețul redus dela 2 cor. la 1 cor.

Pentru porto postal încă 10 bani mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

0 carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elocvente aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intră adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comandele se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coase tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgimul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojana Némcsy, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui 16n. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cănușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșter îndrăgim. Novela de Björnsterne Björnson. (1859). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântur-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătura. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crăiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuseu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan-soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pcurar. Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Miloi. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Ensa Hedeș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și celei mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.